

álló ügyvéd azon ponton küzd a civilizáció érdekével, hol legszükségesebb, s hogy hol az, azt legélesebben látja be, s így valószínű, hogy — mint mondók — az ügyvédirend leginkább össze van nőve az állam politikai viszonyaival.

Igy valószínű meg, hogy az államindezmények üdvös képződése azon arányban fejlődik, a melyben a jogtudósok, jog és államtudományi ismeretei előre haladnak, a melyben ezeknek rendületlen igazságérzete, függetlensége, s hivatásuk fel fogása szilárdul; minek folytán becsérzetők bátorrágot nyújt az elnyomottakat az önzés és tudatlanság támadásai ellen védeni az önkény és erőszak ellen a jog fegyverével küzdeni, s a zsarnoksággal akár a magas kényuraktól, akár az aprócska néptribunoktól eredjen, diadalmasan szembeszállani.

(Vége követk.)

A férfiúi elpuhultság.

Rövid elmefuttatás.

× Mellőzve azon kort, midőn a „Vitam, et sanguinem“ című szenzations-dráma, párduczos és kaczagányos őseinket, plundrába, strimflibe, és paróka alá bujtatta. (Ekkor váltak meg papjaink is a tisztelet gerjesztő szakál s bajusz viselésétől is.) Csapán a korunkban oly nagy s mindig növekvő mérvben mutatkozó férfiúi elpuhultságot akarjuk néhány higgadt, és szerény szóval megismogatni —

1847-ben bizonyos Martinek nevű daguerreotypur jött vissza Amerikából hazájába Magyarországra. És a Yankee-k honából magával hozá az első Plaid-e-et, azóta annyira elterjedt férfiaiink közt a nagy kendő hordás, hogy a nők kezdik azt elhagyni.

Pesten a tágas körökben ismert öreg Rózsa Lajos volt az első, a ki ezünik flegmával napernyőt viselt, a nap sugarai ellen. Ime mennyi utánzója akadt. Már városunkban is látunk, — de hála az égnek még igen gyéren — napernyős uracsokat. — Ezeknek elmondhatjuk egy szép példáját a férfiúi edzettség önértetének. Klapka — szabadságharcunk ez öröknevű ifjú tábornoka — mint komáromi várparanesnok, azon időben, midőn a vár minden részről cernirozva volt, tehát a sauyaruság perceiben egy napi paranesban meghagyta, hogy a honvédtiszteknek szigorúan megtiltja az esernyő viselését. Most pedig — az új ivadéknak úgy látszik még a napernyő (az elpuhultság e kvintesszenziája) sem derogál. Holgyeink e részben is tanúsítják, hogy még mindig — igaz magyar honleányok, mert ime kezdik, — a mennyire csak lehet — a napernyőket mellőzni, s egyszerű pálmalevelekkel pótolni.

Ámde most jön a java — illetőleg a legrosszabbja. Miőn ez előtt 14 évvel a magyar nemzet megunva már a hosszas zaklatást, megutálva az ide-

gen uralomnak jött-mentek általi önkényes kormányzatát, oroszlányhoz illően megrázta sörényét, s ébredezni, mozogni kezdett, egyik első s bizonynyal legjelentékenyebb tette volt, hogy a bugyogót és frakkot levette ősei gyönyörű mezébe öltöztött. A magyar ruha ismét magyarrá tette a magyart. Szóval kezdődött a nemzeti átalakulás. Azonban a helyett, hogy e szép kezdetet, szilárd kitarással folytattuk volna, ime haza jön Heidelbergából (hova tanulni járt?) egy ifju magyar mágán; persze ott frakkban s köcsökben járnak a műzsaftik. Az ifju óriás, alig lépve le a vasútról, látni óhajta, kedves pajtásait a magyar mágánok nagyreményű (?) eseményeit, s mert magyar ruhája nem volt a kékvér vakmerőségének, a frakk s köcsökben lépett a nemzeti színházba. Bátran mondhatjuk az nap unicum volt ott ily bőrben. Ámde a kuszi pajtások vérszemet kaptak. Ha gróf B. E. — a nagy nevű örökös teheti, miért ne tennők mi is? És ime a magyar mágánok e naptól kezdve lettek a magyar ruhát, s belebújtak a frakk és czilinderbe. A rossz példa — azon valami által, a mi Darwin szerint egy bizonyos állatfajból még bennünk emberekben maradt, sarkalva, csakhamar elterjedt s lassanként általános-sá lett.

Az igaz nincs már magyar viselt ámde, az ország viselt dolgainak állapotát sem lehet rózsásnak nevezni.

És hogy mind ennek a férfiúi elpuhultság az oka, ki merné tagadni?!

Fővárosi csevegések.

I.

Május vége.

A szokás a lélekbúvárok állítása szerint másod természetű az embernek; mentől vénebb, annál kevésbé irtható ki.

Nekem szokásom, ha valahol ismeretlenekkel jövök érintkezésbe, bemutatnom először magamat, hogy tudják, ki vagyok, s viszont tudhassam, kikhez beszélek.

E szokásommal élve, engedje meg a t. olvasó, hogy e levelem egy részét igénytelen személynem bemutatására szentelhessem.

Irva van: az emberiség jövője s az állam ereje az ifjúságban fekszik. . . . Az ifjúságnak nem jó az erős, hevítő ital. . . . Én ifju vagyok. . . . azért nekem sem jó fekete kávé inni, csak lustkandlweist; ezt is a táptalanság szempontjából sosem végzem a redoutban; itt nem jó kávézni, mert olyan sötét van odabenn, hogy rágni lehet. Tisztelet az építő művészeknek! Ha tehát én oda ebéd után bemennék kávé inni jóllakva: ennem is kellene a sötétséget. Már pediglen ha én jóllakva mennék a redoutba kávézni és ennem eo ipso a sötétséget: túlterhelném a gyomrom, megcsömörleném, s először az állam ereje csökkenne, azután meg bort nem ihatnám egy darabig. . . . no, mert a bort szeretem. Ez is hevítő ugyan, de mégis szeretem, mert a pócták nagyon szépen megénekelték. . . . Alig van költő, ki zöngelendül hagyta volna a bort, miből következtetem, hogy nincs, vagy ha igen, nagyon kevés költő, ki Bachus e „vérszín nedűjét“ ne szeretete volna; s az anny-

val inkább hihető, mert nagyon ritkán tanácsolnak „bor nem iszákosságot“, s ha igen, ezt is úgy, hogy a lólába kilátszik köpenyök alól.

Ez egyik rokonságom a póctákkal.

A másik meg az, hogy bukkott szerelmes vagyok. Ludmillának hívták imádotta-mat, kit tegnapielőtt még epedve bálványoztam. . . . Oh, minek is következett be az a tegnap! Ekkor ábrándult ki szívem, míholyt megtudtam, hogy nem övé a szögletűzei ház, amelyben lakott. S így olyformán jártam, mint az egyszeri bucsújárók, kik körülsergelve egy kaszárnya előtti női szobort, a barát pedig rágyujtva az énekre:

„Boldogságos szűz Mária, könyörögj értünk. . . stb.“ csak akkor tudták meg, hogy Mária Terézia szobra, mikor néhány lajdinánt jól elpáholta őket.

S most ismerhet az olvasó.

Ha ezek után a világ állásáról akar valaki valamit megtudni, irhatom, hogy az már nem sokáig fog fennállni, mert a „bajusz-kérdés“ kiveti sarkából. E „bajusz-kérdés“ most a világ Achilles-sarka. A papok tekintélyt akarnak, mihez bajusz szükségeltetik; hogy pedig a zsidók is adjanak rájuk valamit, szakállat is követelnek. A bajusz és szakállal aztán lassanként majd csak megjő a feleség is!

Igy okoskodnak. És nem rosszul, habár én Confuciuszal mégis csak azt mondom: boldog, kinek semmi sincs, mert nem fogják kirabolni; kinek senkije sincs, mert nyitott ajtóknál alhatik; végül a ki otthon nem fizet, mert más asztalánál ebédelhet.

Egyébiránt hallgass meg ég az ő szívből fakadó könyörgésüket, s adj nekik elég erőt, hogy tanulmányozhassák az anthropologia mellett a „nőtant“ is, mert hiába:

„Az asszony ingatag,
Álnok, csalfa, ledér,
Holnap megbánja azt,
A mit ma megígér.“

Egy amerikai lapszerkesztő így kezdé vezérezikéjét: „Jelenleg valóságos despotismus alatt símlünk.“ — „Tökéletesen igaz — válaszol egy másik lap szerkesztője — miután szerkesztő ur nem rég házasodott meg.“

Ez világos jele annak, hogy a férfiak napjainkban első dolga nem önmagát megismeri először, hanem a nőt, mert külfölden a férfit rendszeren vízre szokta vinni. . . . Apropos víz!

Mozgó esolnakok s veres sapkák néptorlasz közepette, ez alaprajza a Regattáknak. Kiki tudhatja, mi állat ez; hogy a löverseny-től csak annyiban tér el, amennyiben a regattánál az ember képviseli a lovat, a löverseny-nél pedig a ló az embert. Érthető és világos! Az egész verseny jól sikerült. Jupiter Pluvius csapra verte vizes hordóit, s a vörös sapkának alul fölül vízzel kellett versenyre kelnie. A földiját német nyerte el; tehát sógor. Ugyanekkor a bécsi löversenyen a főnyertes magyar volt, s így az arány testvéries.

Szervusz német sógor!

Antonio Grando.

Kinek mi a baja? *

× Jászberény több választó polgára aggdóva panaszkodik, hogy városunk országgyűlési képviselője az utóbbi időben a város közügyeit elhanyagolja; (Ugyan Polgár uraimék! hogy lehetnek ily méltatlanok! Vagy nem látják-e? hogy üg y b u z g ó képviselőnk az ország életfontos ügyeivel van elfoglalva!)

× Pesten a képviselőház több tagja komolyan panaszkodik, hogy Jászberény város

* Állandó rovat, mibe minden méltányos és igazságos panaszt bárkitől is felveendünk.

A szerk.

országgyűlési képviselője régtől fogva, de leginkább az utóbbi időben az országgyűlési osztályülésekben s más egyéb képviselői funkciókban részt nem vesz. — (Ej! tisztelt Honatag! Hogy lehetnek oly igaztalanok, hiszen e minden mellékes érdektől mentten — csupán a haza üdvére törekvő férfiu minden pillanatát város közügyeinek előmozdítására szenteli!)

× A Bathó-kertet övedző Zagyva medrében kuruttyoló békák keservesen panaszkoltak, hogy őket a mult heten holmi német Sängerek krakogásaikkal el akarták némitani. Ne zúgolódjatok béka urasságok, hiszen ezek az ének-rivalók rokonaitok, mert ők is a csúszó mészó hullók fajához tartoznak. Csak nem kollégákat kerestek itt?!

× Mi pedig a néhány nap óta ugyan-csak forrón sütő nap ellen panaszkodunk, s ha sugarainak hevét nem fékezendő, kénytelenek leszünk egy népdalra fújni, (Hej pedig félő, hogy itteni kollégánk célzásnak veendő!) — Szólj pedig e népdal illyetképen:

„Hallja-e kend komámasszony!
Mért kend olyan sovány na gyon?
Hogy tudott úgy elfogyoni!
Lám én milyen kövér vagyok,
Mint a háj majd elolvadok,
Ebben a nagy melegben.“

Mi hír hazánkban?

× Utóbbi időben nemesak a lapokat bejárta, de a politikai köröket is komolyan foglalkodtatta azon nagyszorúen fontos hír, hogy Ausztria Reichsráthja tőlünk — miután a magyar kormány oly sok adósságot csinál — el akar véglegesen szakadni. Ezzel azután a dualismus kérdése röviden és dicsően meg volna oldva, a nélkül, hogy akár pénz, akár véráldozatunkba kerülne. Valóban, ha e dicső hír valósulna, minthogy azt pénzügyi miniszterünk jó gazdálkodásának köszönhetnők, nagyban megerősítenék Pegazusunkat, s Lónyayt s Kerkapolyt dicsőítőmennyvel tisztelnék meg. O Reichsráth! jöjjön el mihamarább e — végre már egy — böles gondolatod! — Ezen oly nagy fontosságú hír mellett minden más híreseköt oly iczipiczikének tekintünk, hogy ez alkalommal e rovatot csupán ezen egygyel töltjük be.

A bérmálás Jászságban.

A közelébb kinevezett egri érsek Samassa József úró exzellentiája először egy jótékony ezétra tett szép áldozattal mint nemes szívű, — most pedig a bérmálás szentségének kiosztása által mint magasztos érzületű főpásztor mutatta be a Jászságban magát.

És pedig e nagyszerű vallásos funkciót Jászapáthin kezdé meg. Az ottani köztiszteltű plébános a fennkölt szívű, lelki és szellemű Pájer Antal Abbás úr ezen elsőégi kiténtetést meg is érdemelte.

Ez alkalommal a kitünő főpap a díszebéd alatt mondott áldomások alkalmával szíve s lelkének magasztos érzelmeit, s hazafiui ragyogó érzületét annyira kiténtette, hogy a jelenlévők s ezek által azon vidéknek párt- és valláskülönbőség nélkül osztatlan hódolatát s leggyöngédebb ragaszkodását örök időkre kivívta.

Ma Jászberényben végzendő a bérmálás szentségének szertartását.

Erről jövő számunkban bővebben.

Addig is áldást kívánunk ezen egyházmegye kitünő főpásztorának magasztos működésére.

Városunk s vidékünk újdonságai.

× A mult számunkban megkezdett érdekes cikkek folytatását, a felhatalmazott részéről felmerült némely kételyek miatt — mik Szöllősy ur távolléte folytán el nem oszthatók — csak jövő számunkban közölhetendjük.

× Sarkady István író társunk, kihez közel két évtized óta szív s lelki barátság esatol, a Si pos-féle életrajz végéhez esatolt rövid commentárunkat vállalatának hitelle és tekintélye ellen irányzott szándéknak gyanítván, ezennel kijelentjük, hogy a 100 frt fizetést illetőleg nem valánk helyesen értesülve, s hogy mi e a maga nemében hazai irodalmunkban unikumnak nevezhető vállalatot nemesak dekreditálni nem akarjuk, de sőt összes erőnköböl támogatni és előmozdítani is legszívesb kötelelességünknek ismerjük. A mi pedig amá életrajzot illeti, a leggondosabb kertész sem kerülheti ki, hogy gyönyörű növényei közzé bujtorján ne vegyüljön.

A legközelebb tartandó városi képviselői rendes közgyűlésben nevezetes tárgyak fognak — mint halljuk — felvételni, közöttük a polgármesteri rendszeres jelentés a város belállapotáról, és ügykezelésről, — az ismert interpellatiókra polgármester válasza, községi potadó mikénti kivételére és a városi bérlmények után fizetendő haszonbéri összegek biztosítására vonatkozó tanácsi előterjesztés stb. Mind ezen megjelölt nevezetes tárgyak végelintzésére kíváncsiak vagyunk, és hogy biztos tudomást nyorhossunk akkor, ezennel nyilvánosan felkérjük érdemes polgármester urat, hogy bennünket időnként a közgyűlés határidejéről értesíteni sziveskedjék, mert legfőképen helyi érdekű dolgokkal kívánván foglalkozni, hogy feladatunknak megfelelőhesünk igazán és helyesen, a közügyek nyilvános tárgyalásánál óhajunk mindenkor jelen lenni; — mert míg a jegyzőkönyv a tárgyalagos részét adja a közgyűlési intézkedéseknek, addig mi minden a közönséget érdeklő mozzanatot megérinteni kívánunk, hogy egyes elejtett és eddigi gyakorlat szerint hatásra számított szavak kellő magyarázatát adhasunk, ugy hogy azt mindeki megértse, ezt hozván magával a közügyek elintézéséhez megkivántató igazság, és helyes eljárás.

A jászukn kerületék alkapitánya a ker. főorvosi jelentés alapján, mint tudomásunkra jutott, a Zagyva meder kitisztítása, és a Csinesa meder rendezése tárgyában szigorú rendeletet adott ki a városi polgármesternek, és hogy rendelete a pusztában kiáltónak szavaként el ne hangozzék, hanem eredményre is vezessen, meghagyta, hogy etárgyabanteendő minden intézkedésről 15 naponkint jelentés tétessék; így azután bizton várhatjuk is a sikert. Mi ugyan e körülményt hasonlókép meg akartuk érinteni, és a helyhatóság figyelmét erre felhívni, de hivatalos ügybuzgóságáról ismert kir. alkapitányunk bennünket megelőzött, és a helybeli közegészségügyi rendőrséget komolyan ellenőrizni kívánja; helyes, és e téren is csak üdvözölhetjük őt; így azután hiszszük, hogy több rendbeli alapos felszólamlásunk a közönség érdekében egyszerűen nem hallgattatik agyon, egyéb-iránt nem lehet panaszkodunk, mert a legközelebb felhozottak a rendőrség által vagy teljesítettek, vagy legalább a jó szándék meglévé, teljesítettni fognak.

F. hó 4-ikén a külső Zúgónál egy szentmártonkátai lakos ide munka keresés végett

jött férfi fürdés közben a Zagyva folyamban lelte halálát; amint a vízbe ugrott, az ott fürdő gyermekek láttára több ízben feljött a víz felületére, és mind alább azt hitték, miként csak bukdácsol, míg néhány másodperc mulva teljesen a víz alá merült, már ekkor a segély későn érkezett, a hulla csakhamar kihúzatott, és a helybeli kórházba szállíttatott; — alig múltik el egy év is, hogy épen a külső Zúgónál levő Zagyva folyó ki ne vegye áldozatát, Sárközy segéd kapitány uram sűrű hivatalos dolgától olykor olykor, kivált ünnepeken, megnézhető a szokásos fürdőhelyeket, mert a kapitány nemesak arra való, hogy bíraskodjék, hanem és legfőképen pedig arra, hogy a vagyon- és személy-biztonságra felügyeljen, lévén hozzá elég testi egészsége.

A városi elemi iskolában a nyári időszakra a tanórak délelőtt 7-től 9-ig, és délután 3-tól 5-ig tartatnak meg; akárkitől jött ez intézkedés, de helyes.

A városi bakter minden heti vásár alkalmával dobol eladásra kitézött adóvégrehajtás útján lefoglalt ingóságokat, és pedig legfőképen ágyneműeket; ilyenek hallatára azután bátran kérdezhettük az illetőket, hogy áll-e még az adóvégrehajtás beszűntetésére vonatkozó, és csak nem rég általunk is érintett ministeri rendelet? vagy csak írott malaszt?

* A községjegyzői szigorlat határidejéül azokra nézve, kik eddigelő a törvényszerű vizsgálatot még ki nem állották, — mint értesülünk — f. hó 24-iks következő napjai tüzetek ki.

* Azt mondják, hogy az idei nyárra szintársulatunk nem lesz; — ez ugyan már eddig is baj, — hanem még azt is mondják, hogy Jászberény város tanácsa olyan határozatot hozott volna, mely szerint erre a nyárra ide semmiféle szintársulatot nem engedjék jönni, azaz, hogy egy társulat sem számíthat arra, hogy itt előadásaira engedélyt nyerjen. . . . . Ez már kissé furcsábban hangzanék, s épen azért, de még azért is, mert ezen absurdumnak látszó közsa hirt egylőre hinni sem merjük — tartózkodunk ezen ügy mélyebb bonczolgatásától; — hanem már most szükségesnek tartjuk itt ennek helyreigazításául netáni félremagyarázások kikerülése végett megjegyezni, hogy: egy országos engedélylyel (concessió) bíró szinigazgató semmikép sem szorul e vagy ama vidéki városi hatóság engedélyére előadások tarthatása végett, — hanem igen is ő csak kijelenti s nem megengedtetni kéri, hogy iparait vagy ott akarja folytatni, s e kijelentés után előadásait bizvást megkezdheti s háborítlanul folytathatja, — a mint hogy nem is lehet egyéb józan értelmű az ily esetekben szokásos rendőri engedélynek. — Szükség esetén fenntartjuk magunknak, hogy ezen kissé kényes ügyet bővebben is szellőztessük.

* Borsos Sándor futó betyár legújabb hírek szerint Kecskeméten egy koresmában elfogatott, azonban nem tudni, kinek vigyázatlanságából — börtönéből megszökött, s ismét folytatja a tájon eddigi élet-és keresetmódját.

* Jászberényben katolikus politikai casinó van alakulóban. Kiváncsiak vagyunk az alapszabályokra s még kíváncsiabbak arra, hogy mennyiben fog felsőbbi megerősítést nyerni. Erről is sok mondani valónk lesz még a maga idején.

* Vadász- és agarász-clubb alakult Főlegyházán, mely már meg is kezdé működését. Elnöke Bárhidy István; — alapszabályai most vannak megerősítésre. Ugy halljuk, hogy rendkívül kedvező s nagy kiterjedésű vadászterületet bérel. Hát az itteni sportsmannok hol késnek az éji homályban?

* Töröcsik Endre alsó szt.-györgyi főjegyző — e tehetséges ifju erő — mint halljuk — hosszas fájdalmas betegség — gyógyíthatlan tüdőbajban — csakugyan ki szenvedett!... Már többször járta be e szomorú hír a vidéket, mely most a héten be is teljesedett. Béke a korán elhunyt szép jövőjü ifju hamvaira!...

* Dorosmán az ottani közbirtokosság megúvna a katona elszállásolás százados torheit — a katonaság állandó elhelyezkedéséről gondoskodik, — s e célra valószínűleg a mostani városházát fogja felhasználni, mely helyett aztán új, fényes és czélszerű középületet szándékozik emelni.

* A főlegyházi első ipartársulat Mihálovits Béla kiskun ker. kapitány tapintatos elnöklote alatt szépen törekszik nemese eljait megvalósítani. F. é. július 1-én napján könyvtára javára a lövöldében táncmulatságot rendez, mely iránt általában már előre élénk érdeklődés mutatkozik.

* Kun szt.-Márton alatt is fenyegetőleg árad a Kőrös folyam; — a védmunkálatok — noha a legmagasabb vízálásra számítvák, — aligha fogják a veszélyt elháríthatni; s a töltésezési munkálatok folytatására a legerősebb hatósági intézkedések törtettek, s az összes lakosság inségi közmunkaképen dolgozik a fenyegető csapás elhárítására szolgáló vízműveken.

A „Magyarország s Nagyvilág“ ezimű általunk oly készséggel és méltányosan kiemelt heti képes lap beküldö e fél éves jutalomlapját: mi Munkácsy Mihály jeles fiatal festőszünk „Éjjeli csavargók“ ezimű genialis képét, rendkívül sikerült kőmetszetben adja vissza. A kép annyira magát dicséri, hogy mi csupán annak megvételét ajánljuk. Mihez legezelszerűbben a Magyarország s Nagyvilágra leendő előfizetéssel juthatni.

Hogy áll a világ?

„Halott szagot érzek Dánában“, mondá Shakespeare ur Hamlet urfiban, mi meg azt jósljuk e rovatban, hogy: „puskapor szagot érzünk Európában.“ Az igaz, hogy még a fellegek csak apró poncecskákul tűnnek fel, a tisztátrak látszó egén, azonban a ki tengeren utazott, tudja, hogy egy parányi fellegecske mily rövid idő alatt szokott vihárt előidézni. Hej pedig a tengeren a természet — e nagy istenség — rendes procedurája működik, míg ellenben a politikai láthatárt egy pár sima állú diplomata kormányozza. Mondá vala pedig a nagy költő: Gyarlóság, ember a neved!

Franciaországban, még inkább pedig Spanyolországban, a monarchia szörnye már ismét tért kezd foglalni. Ugy látszik, még nagyon messze vagyunk az írás ama jóslatától: „Egy akol, egy pásztor!“

Az észak-amerikai államokban, és pedig szép számmal lakó hazánkfiak közelébb Brucklin-ban (New-York-kal átellenben a tulparton fekvő város) meeting-et tartottak, s a gyűlés oka, tárgya, s a tagok magaviselete, s végül a határozat tanúsíták, hogy hazánkfiak még az Ozeánon túl is, — a valódi szabadság e mintaországában is: magyarok maradtak. A gyűlés tárgyát a május 17-én Budapesten tartott baloldali országos értekezlet képezé. Egyhangulag mellette szavaztak.

Oroszország, Törökország hallgat, a Dunafejedelemségek hallgatnak. Midőn gyermekkorunkban nagy sötét tettünk a szabad természet ölében, ha a légben komoly esend s némaság állt be, mindig megsínlettük azt, mert míg haza — vagy is fedél alá — juthatunk, rendszeren jól elpáskolt a fergeteg. Ki tudja tehát mit szüld a Kaukasz, az Alduna s a Bosporus némasága? A némaság a sirok hazája! Sirt pedig a halálását!! Halált pedig az öldöklés okoz!!

APRÓSÁGOK.

× Don Juan de Kaleráosz, Podlupkosz, et Spenátosz tűnődve gondolkozik azon, hogy szép veteményes kertjében csak nyaranta, Fejében pedig mindig zöldség terem. Hja! Halgaszanesz Señor! Onnan van az, hogy kertjében kikeletkor verőfény és üde harmat jelen meg, de az őn fejében örökös sötétség tanyáz!

× Bittermann Ede, a Jászkság hírhedt kiadó plenipotentiárusa szörnyű dühbe jött néhány (értsd összes) előfizetői ellen, hogy azok a lap rendes 2, 3 napi késedelmeért panaszolni mertek. Valóban késéltetés is az illetőktől két három napi késedelmeit feljajdulni, miután ez Bittermann urnál nem mulasztás, hanem ritka kegy, mert rendszeren egy, sőt két hétig szokott nála a lap késmi. Azért ezentúl jámbor előfizetők csak pontosan fizessenek, de pontos kiszolgálást kívámi ne merészeljete. Sakinca!

× Ujból meg azt halljuk, hogy kerületeink köztiszteletű nyomdása nem távozzand el Kokinginába, hanem megúvna a nyomdászat faramadál — (No de nagyon sokat is dolgozott szegényke) itt helyben borkereskedést nyitand. Ő, a józanság, mértékletesség és bornemissza társulatok cégéres elnöke, ily profánus gschäftet merne nyitni? — Borzasztó!

× Nem elég, hogy tavaly a kolera, s minap a fagy pusztított nálunk, de közelébb még a sors azon borzasztó csapása is ért, hogy német Sängerek jöttek a nyakunkra. Ezek ellen az undorító svábbogarak ellen legbiztosabb irtószér ugyan a részvétlen közönység volna, ámde a mi publikumunk — bizonynyal merő opporunitásból — tömegesen látogatta előadásait. A tetszés nyilatkozatait pedig itteni derék honvédeinktol vívták ki.

× Ugy látszik, hogy vidékünk „nagyhatalmu Dzsín“-je elveszté bővülő erejét, és a jámbor igaz (értsd boldog) hívő műzülmanok kezdenek kétkedni nagy ígertű jószavaiban. Bizony ideje is már, hogy valahára eljajgathassa a hatalmas Dzsín: O du lieber Augustin, Alles ist hin!

Kiskunság mozgalma. Jegyzőkönyv.

A törvényhatóságok területi rendezése tárgyában Főlegyháza 1873. évi január 3-ik napján tartott kiskun kerületi értekezletéről. (Folytatás.)

A merov centralisatio megszüntetessék s az ez iránybani szerencsétlen kísérletek helyett azon ügyek kezelése, melyek természetüknél fogva a municipális önkormányzatot illetik — a törvényhatóságokra bízassék. Ezek után a javaslat általános hiányain s hibáin kívül kimutatja azon hátrányokat, melyek ennek netáni előtbe léptetésével a Jászksun kerületeket is érnék, — a mennyiben egyebek között az eddigelé közös központi levéltárnak a szétszakadó részek szerinti különosztása leggyőzőhøten nehézségekbe ütköznék, — s végül tekintve azt, hogy a kiskun kerületnek is saját külön — illetőleg összes községeinek közös érdekei, s ugyanazon történeti alapon fejlődött gazdasági birtok stb. viszonyai ezek jövőbeni fentartását kötelelességünkkel teszik, indítványozza, hogy: mondja ki az értekezlet, miszerint „a felhozott országos szempontból ezen törvényjavaslatot nem tartja időszerűnek, — a mennyiben azóban a területi rendezés mégis foganatba vétetnék, — azt kívánja, hogy a kiskun kerület összes községei a lehető séghez képest együtt s legfeljebb a kiválólag távol némileg elszigetelten fekvő Laczháza kivételével — ugyanazon és pedig önálló törvényhatóságokhoz tartozzanak, s az alakítandó törvényhatóság nevezetbe a „kiskun“ jelleg minden esetre fõlvétessék.

(Folytatás következ.)

Szerkesztői üzenet.

☉ A Jászkság május 30-iki számában — bizonynyal egy forgó szél által becsapásze — oly ezik jelent meg, mire még a trágárok szótárában sem lehetne illő jellemző kifejezést találni. Városunk egy — kitünõ szellemi műveltség által köztiszteletben s hódolathban részesülő bájos urhölgye támadott meg, — s pedig minden ok nélkül, oly brutális hangon, hogy mi azt minden boncolgatás s bővebb fejtegetés nélkül a köz megvetésnek adjuk át. Amde fel akarjuk tenni a felelős szerről, miszerint egykori magas hangú ígertőhöz híven — ez a szeny tudta nélkül a lapnak valami hátra mozdítója által csempésztett be, de az ily (Gino Jókót *) jó volna Bárnun anzenábi kergetni, nehogy itt terjeszteni merjen oly fekélyt, minek szelid neve Prostitutio!

☉ Többek azon komoly kérdézkösdésére, hogy lapunk érdekében becsület parolánkra tudassuk, e lap 6-ik számának tartalma kik által iratott legyen, szíves késséggel tudatjuk, hogy a Szöllösy úr aláírásával ellátott ezikkeket, s városunk egy köztiszteletű férfa által beküldött, s közerdekeinket tárgyaló néhány újdonság kivételével, a többi a töl z-ig mind a szerkesztő tollából eredt. Különbben a tudakozódó urak ugy-látszik nem igen olvasták lapunkat figyelemmel, mert lehetlen hogy a Kinek mi a baja, Hogy áll a világ, Mi hír hazánkban, Apróságek sat. sat. ezikkek közt a toll vagy is az irány azon hasonlatosságait nem vették volna észre, melyről — a hitvány kérdéds az egyfajsa-g himporát letörülni képtelen. Végül még mindig jelentkező roszalások végleges megnyugtatósára kijelentjük, hogy a lapunk 4-ik számában megjelent vers — mint egy kellenetlen családijelenet hevélves befolyásának fattyu s szülfõtte figyelfaunkon kívül csempésztett be lapunkba, mi egyedül azon viszony — mely lapunknál még ma is fonnáll, magyaráz meg. —

*) Egy Gorilla majom neve.